

[Arbejdsministeren.]

nyet undersøgelse kan forvente at få et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag til at kunne tage stilling til, hvorvidt loven om ATP bør ændres på dette punkt.

Der er andre ting ud over, hvad jeg allerede har sagt i det foregående, som taler for, at vi venter lidt endnu. Vi må nemlig ikke glemme, at ATP-ordningen i vid udstrækning beror på en aftale mellem arbejdsmarkedets organisationer, altså både lønmodtagerne og arbejdsgiverne, som ikke selv har fremført ønsker om ændringer, og at baggrunden for hele ordningen vel reelt var en lønforbedring, som blot ikke skulle komme til kontant udbetaling, men som blev omsat til en særlig social ydelse. Det ville derfor næppe være rimeligt, at der i et arbejdsforhold ikke skulle betales til denne kollektive ordning, blot fordi den pågældende samtidig havde et andet arbejdsforhold. Realiteten ville jo være en forskellig aflønning, og hvem af de to arbejdsgivere skulle så fritages for betaling?

Jeg vil gerne herudover tilføje, at vi vel kan regne med inden for et overskueligt tidsrum at skulle tage principiell stilling her i tinget til den kommende udvikling i tillægspensionsspørgsmålet. Jeg tænker her på det udvalgsarbejde, som for tiden pågår herom med sigte på en hele befolkningen omfattende ordning som overbygning til folkepensionen.

Under hensyntagen til de forskellige forhold, som jeg her har fremdraget, vil jeg altså finde det urigtigt, om jeg på nuværende tidspunkt fremkom med forslag til principielle ændringer af den nuværende ATP-ordning.

Asger Jensen: Ja, det var jo et noget pauvert resultat af mit første spørgsmål, som skulle danne grundlag også for mit vedkommende for, hvorvidt der var anledning til at tage initiativ i sagen. Før det er muligt for ministeren at få sådanne oplysninger, er det jo lidt svært måske at træde til med et lovforslag, for det er jo rigtigt, at ATP i nogen grad hviler på en aftale mellem lønmodtagere og arbejdsgivere, men grundlaget er en lov, som folketinget har vedtaget, og hvorefter det er ganske klart, at vi kan bestemme, om der skal betales mere end én gang. Mit

spørgsmål går alene på lønmodtagerne, for jeg kan godt se, det kan være lidt urimeligt, hvis en arbejdsgiver, som må regne med dette bidrag i en lønning, måske slipper fri. Jeg tror, at man udmærket kan gøre det på den måde at sige, at enhver arbejdsgiver må, når han har medhjælpere på de og de vilkår, som nu er fastsat i loven, betale sit bidrag, men for mig at se er det ganske urimeligt, at man vil fastholde, at lønmodtagere skal betale mere end ét bidrag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg må jo bare sige til hr. Asger Jensen, at jeg synes, det er udmærket, vi fik klarlagt, at spørgsmålet alene gik på lønmodtagerne. Men det er netop ikke mindst af hensyn til lønmodtagerne, at jeg mener, det er lidt for tidligt at gå ind i virkelige overvejelser om, hvorvidt man bør ændre loven på dette punkt, for det vil nemlig meget nemt kunne ramme lønmodtagerne, fordi de, som jeg nævnte før, i mange situationer er ude for, at de ikke er i stand til på normal måde at oparbejde den fulde anciennitet for hvert år. Derfor vil det være betydningsfuldt, om de måske i en periode har betalt halvandet bidrag eller to bidrag, det vil komme dem til gode på et senere tidspunkt. Jeg tror, at man i høj grad skal have netop disse lønmodtagersynspunkter med ind i vurderingen af hele dette forhold.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Kai Moltke m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 3594).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 89) findes i tidenden sp. 2451, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 275).